

drs. KLAAS SNIJDER

De Natuur spreekt

natuurfoto's met een bemoedigende christelijke boodschap

2024 Bnoticed - grafische vormgeving

INHOUD

LENTE	9
Blauwborst	10
Het Paasevangelie van de krokussen	12
Houvast	14
IJsvogelliefde	16
Pimpelmees	18
Blij met de mussen	20
Korinthenbaum	22
Pinksteren tussen de peren	24
Pinkstergloed om dood hout	26
Als zelfs een mus	28
Zomer	31
Johanna en Johannes	32
Reuzenmierenneeuw	34
Dood en verderf op Gods erf	36
Wie het kleine niet eert.... ..	38
Een loflied tussen de vlinders	40
Dans om de Gouden Tor	42
Lepelaar	44
De slakkengang van een Spaanse schone	46
Symfonie in blauw	48
Als een hert	50
Herfst	53
Slechte peren, goede peren	54
Een mislukte foto?	56
Webdesign	58
Allemaal beestjes	60
Gewone zwavelkop	62
Flamingo's	64
Als het licht doorbreekt	66
Dromerige ochtendstemming	68

INHOUD vervolg

Winter	71
Adventus Domini	72
De droom van de boom	74
Adventsboodschap van de dolende scholekster	76
Driehoeken	78
Ijspatroon	80
Weerkaatst lentelicht	82
Magisch hoopgevertje	84
Het evangelie van de Toverhazelaar	86
Twee sneeuwkllokjes	88

Pinksteren tussen de peren

Pinksteren is in de Bijbel het feest van de oogst. Sinds Handelingen 2 is het voor christenen ook het feest van 'opnieuw beginnen'. Zoals het begin van gezang 247 zingt: "De Geest des Heren heeft een nieuw begin gemaakt, in al wat groeit en leeft Zijn adem uitgezaaid." Hier moest ik aan denken toen we op een mooie dag naar de dr. Larijweg tussen Ruinen en Ruinerwold reden. Deze zeven kilometer lange weg slingert van west naar oost (of andersom) langs oude boerderijen en ademt na elke Z-bocht weer de sfeer van vroeger. Aan weerskanten staan markante perenbomen en om die reden waren we erheen gegaan. Want in het voorjaar, als de bloesems bloeien, is het één maagdelijk witte pracht. Het oude hout komt tot leven en verkondigt de jubel van het nieuwe begin. Niet één keer, maar wel duizend keer want zoveel bomen staan er. Bij de aanleg van de weg in 1928 stonden er zelfs nog twee keer zoveel.

Het idee kwam van de dokter van Ruinerwold, dr. Hendrik Larij (1881-1955).

De bedoeling was om de peren te verdelen onder de arme bevolking, zodat zij op die manier genoeg vitamines binnenkregen. Die noodzaak is er nu niet meer zo, maar het gedachtengoed van dr. Larij leeft voort in het perenplukevenement dat in oktober wordt gehouden. De onbespoten peren zijn van uiteenlopende rassen. Allemaal oudhollandse rassen. Er staan zelfs rassen tussen waarvan eerder werd gedacht dat ze in Nederland niet meer bestonden, maar hier bleken ze bewaard gebleven. Als je langs de bloesems loopt en je ogen de kost geeft, overvalt je onwillekeurig de pracht van de schepping. Sommige takken hangen zwaar van de rijke bloemen, halverwege een stam spruit er nieuw leven. En alle kopjes richten zich naar het licht dat energie en levenskracht geeft. God krijgt alle eer. Op die dag dat wij er waren, bedacht ik dat Pasen en Pinksteren hier dan althans toch op één dag vallen.

En dat het groei-bloei-vrucht-principe zich door niets en niemand laat tegenhouden.

Er komt weer een lied in mijn gedachten, gezang 78: "Laat me in U blijven, groeien, bloeien." ... "Doorstroom, beziel en zegen mij, opdat ik waarlijk vruchtbaar zij!" ...

"In Uw gemeenschap kiemt er leven en levensvolheid meer en meer!" (vers 1 en 2)

Pinksteren tussen de peren, hoe eenvoudig kan het evangelie zijn. Bloei op voor de HEERE en draag vrucht. Is dat niet wat de Christus heeft gepredikt? Honderdvoudig, zestigvoudig, dertigvoudig. Maakt niet uit hoeveel, als er maar vrucht is. Zelfs oud hout kan nog tot bloei komen. Iets om eens over na te denken.

Johanna, de oudste

Johannes, de jongste